

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/171/2020
Identifikačné číslo spisu: 2316207435
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Ján Šikuta
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:2316207435.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu C. M., bývajúceho v T., Y. Č.. XXX/XX, zastúpeného JUDr. Gabrielom Szabóm, advokátom so sídlom v Kolárove, Kostolné námestie č. 32, proti žalovanej JOPI TRADE, spol. s r.o., so sídlom v obci Vlčany č. 155, IČO: 34 127 313, zastúpenej spoločnosťou Nagy & Partners, s.r.o., so sídlom v Galante, Športová č. 470/11, IČO: 36 869 341, o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru a iné, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 8 Cpr 1/2016, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Trnave zo 16. októbra 2019 sp. zn. 26 CoPr 1/2019, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 1. marca 2016 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce (ďalej len „Zákonník práce“), ktoré bolo doručené žalobcovi zo strany žalovanej 3. marca 2016, je neplatné a pracovný pomer naďalej trvá. Súčasne žiadal, aby mu žalovaná poskytla náhradu mzdy a to do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Žalobu odôvodnil tým, že potom ako 1. marca 2016 prišiel do zamestnania, si ho do svojej kancelárie zavolať jeho nadriadený C. Š., ktorý sa voči nemu správal nepriateľsky a arogantne, násilím ho vyhodil z kancelárie, čím mu spôsobil aj ujmu na zdraví, ktorá si vyžiadala jeho práceneschopnosť. Po tomto incidente bolo žalobcovi zo strany žalovanej doručené okamžité skončenie pracovného pomeru s odôvodnením, že žalobca mal vážne porušiť pracovnú disciplínu tým, že bol 29. februára 2016 vyzvaný na vykonanie dychovej skúšky na zistenie alkoholu v krvi svojim nadriadeným, čo mal odmietnuť. Tento moment žalovaná označila ako závažné porušenie pracovnej disciplíny. Žalobca s uvedeným postupom žalovanej nesúhlasil, dôvody na okamžité skončenie pracovného pomeru považoval za vykonštruované s cieľom zbaviť sa zodpovednosti za to, že sa jeho nadriadený voči jeho osobe dopustil konania, ktoré je v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Žalovanú preto vyzval, aby mu umožnila ďalej pokračovať v zamestnaní.

2. Okresný súd Galanta (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo 4. októbra 2018 č. k. 8 Cpr 1/2016 - 120 žalobu zamietol (I.); rozhodol o trovách konania (II.).

2.1. Vo svojom odôvodnení uviedol, že žalobca 15. februára 2013 uzavrel so žalovanou pracovnú zmluvu (č. l. 5) s nástupom do práce 19. februára 2013, so skúšobnou dobou na 3 mesiace, s miestom výkonu práce - obec Vlčany (ďalej len „pracovná zmluva“). V pracovnej zmluve žalobca svojim podpisom potvrdil, že sa ako zamestnanec riadne oboznámil s predpismi o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, s protipožiarnymi predpismi a s predpismi o práci na pracovisku, ktoré musí pri svojej práci dodržiavať. Dňa 29. februára 2016 vzniklo u žalobcu podozrenie, že počas doby výkonu práce požíval alkoholické nápoje, bolo to zrejme najmä z jeho vyjadrovania a koordinácie pohybov. V tom čase žalobca vykonával činnosť prečerpávania pohonných hmôt z vlakovej cisterny do cisterien nákladných motorových vozidiel za účelom ich ďalšej prepravy. Z tohto dôvodu chcela žalovaná prostredníctvom nadriadeného žalobcu vykonať u žalobcu kontrolnú dychovú skúšku, čo žalobca odmietol a zároveň odmietol podpísať „Zápis o porušení pracovnej disciplíny“ (č. l. 31). Žalobca na to odišiel z pracoviska, čo žalovaná vyhodnotila ako svojvoľné opustenie miesta výkonu práce. Žalobca tak urobil bez akéhokolvek zdôvodnenia. Zo zápisu o porušení pracovnej disciplíny vyplýva, že kontrolu vykonali okrem jeho nadriadeného ešte ďalší dvaja zamestnanci žalovanej. S ohľadom na charakter práce, ktorú žalobca vykonával bolo podľa názoru súdu prvej inštancie striktné nevyhnutné dodržiavanie právnych a bezpečnostných predpisov, nakoľko aj najmenšia chyba mohla spôsobiť výbuch, požiar, škodu a fatálne následky. Konanie žalobcu preto naplnilo všetky znaky obzvlášť hrubého porušenia pracovnej disciplíny.

2.2. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom zo 16. októbra 2019 sp. zn. 26 CoPr 1/2019 (č. l. 211) rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia žaloby o určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 1. marca 2016 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné, zmenil tak, že určil neplatnosť okamžitého skončenia pracovného pomeru z 1. marca 2016 dané žalobcovi žalovanou v zmysle § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce (I.); v časti zamietnutia žaloby o vyslovenie, že pracovný pomer žalobcu u žalovanej naďalej trvá a náhrady mzdy, vrátane závislého výroku o trovách konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (II.).

3.1. Odvolací súd viazaný skutkovým stavom veci (§ 383 CSP) postupom podľa § 385 ods. 1 CSP považoval za potrebné zopakovať dokazovanie, nakoľko mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 384 ods. 1 CSP). Dokazovanie zopakoval v rozsahu vykonaných listinných dôkazov a to: zápisom o porušení pracovnej disciplíny (č. l. 31); zápisnicou o prerokovaní okamžitého skončenia pracovného pomeru zamestnanca (č. l. 32); protokolom o výsledku inšpekcie z 5. mája 2016 (č. l. 48); poverením zamestnanca C. Š. mladšieho na vykonávanie kontrolnej činnosti v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (č. l. 47); zápisnicou o výsluchu osoby C. Š. mladšieho z 9. mája 2016 (č. l. 151); zápisnicou o výsluchu svedka C. Š. mladšieho zo 14. novembra 2016 (č. l. 139); zápisnicou o výsluchu svedka C. Š. staršieho z 31. mája 2016 (č. l. 131); zápisnicou o prejednaní priestupku z 5. apríla 2017 (č. l. 137); výpoveďami svedkov C. Š. mladšieho a T. E..

3.2. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd preukázať, že zápis o porušení pracovnej disciplíny (č. l. 31) nemohol byť daný žalobcovi k podpisu 29. februára 2016, pretože uvedený zápis už obsahoval text „odmietol podpísať zápisnicu o odmietnutí dychovej skúšky a odišiel z pracoviska“ tzn., že žalobcovi mal byť daný k podpisu zápis s textom, ktorý osoba, ktorá mala zápis vyhotoviť, v čase jej vyhotovenia jednoznačne vedieť ešte nemohla, že žalobca odmietne vykonať dychovú skúšku a odíde z pracoviska, pretože je nelogické, aby žalobca, ktorý mal taký zápis podpísať ho vôbec mohol podpísať. Uvedené vyplýva aj z listinného dôkazu - zápisnice o výsluchu svedka C. Š. staršieho z 31. mája 2016, ktorý uviedol, že bol nadriadeným žalobcu a 1. marca 2016 mu mal navrhnúť, aby podal výpoveď, čo počul aj jeho syn C. Š. mladší, ktorý sa v tom čase nachádzal v tej istej kancelárii a ktorý mal vyhotoviť deň predtým listinu - zápis o porušení pracovnej disciplíny (č. l. 31), čo vôbec nekorešponduje s výpoveďou jeho otca C. Š. staršieho. Ďalej z listinného dôkazu - zápisnice o prejednaní priestupku z 5. apríla 2017 (č. l. 137) vyplýva, že C. Š. mladší pracoval u žalovanej na pozícii skladník a C. Š. starší

(nadriadený žalobcu) v nej jednoznačne uvádza, že kvôli neuspokojivým pracovným výsledkom, porušeniu pracovnej disciplíny a iným nedostatkom navrhol žalobcovi (dňa 1. marca 2016, t. j. po vyhotovení zápisnice o porušení pracovnej disciplíny), aby si našiel inú prácu, aby nemusel siahnuť ku krajnému riešeniu a vyhodiť ho z práce. Zo zápisnice o výsluchu svedka C. Š. mladšieho z 9. mája 2016 je tiež preukázané, že žiaden zápis o porušení pracovnej disciplíny dňa 29. februára 2016 vyhotovený nebol. Odvolací súd vo svojom odôvodnení tiež konštatuje, že v konaní nebolo preukázané ani to, že by bol býval C. Š. mladší osobou oprávnenou u zamestnávateľa (žalovanej) vykonávať kontroly na zistenie, či ten ktorý zamestnanec je alebo nie je pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, pretože síce v konaní žalovaná predložila poverenie zamestnávateľa z 22. októbra 2015, avšak nepreukázala, že C. Š. mladší bol osobou oprávnenou na vykonávanie kontrolnej činnosti v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a že poverenie nebolo vydané žalovanou a podpísané konateľom spoločnosti len účelovo pre potreby tohto konania. Sám svedok C. Š. mladší v konaní uviedol, že okrem žalobcu nevykonal u žiadneho zamestnanca kontrolu na prítomnosť alkoholu, nevedel uviesť ani akým prístrojom mala byť dychová skúška vykonaná, či bol tento prístroj kalibrován. Navyše svedok C. Š. mladší uviedol, že oprávnenie na vykonanie takejto kontroly upravovala smernica zamestnávateľa, ktorej existencia nebola v konaní preukázaná. V konaní nebola preukázaná ani skutočnosť, že by C. Š. mladší bol zástupcom zamestnancov u žalovanej. Svedecké výpovede C. Š. mladšieho a T. E. vyhodnotil odvolací súd ako nepravdivé.

3.3. Odvolací súd na základe vykonaných dôkazov skutkovo ustálil, že v konaní nebolo preukázané, že zo strany žalobcu došlo 29. februára 2016 k porušeniu pracovnej disciplíny, ktoré porušenie by dosahovalo intenzitu závažného porušenia pracovnej disciplíny, t. j., že by sa bol býval žalobca dňa 29. februára 2016 odmietol podrobiť dychovej skúške, ktorú mal vykonať zamestnávateľ, pomocou osoby ním určenej, aby zistil, či žalobca nie je pod vplyvom alkoholu, teda nebol preukázaný skutkový dôvod okamžitého skončenia jeho pracovného pomeru. Žalobcom uplatňované odvolacie dôvody boli podložené takými relevantnými argumentmi, ktoré boli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, na ktorých založil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie, ktorým zamietol žalobcom uplatňovaný nárok na určenie, že okamžité skončenie pracovného pomeru z 1. marca 2016 podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce je neplatné. Z tohto dôvodu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil (§ 388 CSP) tak, že žalobe vyhovel.

3.4. Žalobca sa v tejto súvislosti domáhal tiež určenia, že jeho pracovný pomer u žalovanej naďalej trvá, ako aj náhrady mzdy. Súd prvej inštancie vo vzťahu k týmto uplatneným nárokom však nevykonal žiadne dokazovanie, v konaní ich neprejednal, vzhľadom k čomu odvolací súd v tejto súvislosti nemohol vykonať odvolací prieskum a ani sám rozhodnúť. Preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalovaná (v celom rozsahu) dovolanie (č. l. 232), prípustnosť ktorého vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. e/ a f/ CSP.

4.1. V súvislosti s dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. e/ CSP žalovaná namieta nezákonné zloženie senátu odvolacieho súdu, nakoľko má za to, že nebol zložený v súlade s rozvrhom práce odvolacieho súdu.

4.2. Porušenie práva na spravodlivý súdny proces (§ 420 písm. f/ CSP) vidí žalovaná v nesprávnom procesnom postupe odvolacieho súdu, ktorý podľa jej názoru spočíva vo vykonanom dokazovaní a vyhodnotení jednotlivých dôkazov odvolacím súdom, ktoré ho viedli k odlišným právnym záverom, k akým dospel súd prvej inštancie. Takéto konečné rozhodnutie odvolacieho súdu považuje žalovaná za nepredvídateľné a prekvapivé. Žalovaná v tejto súvislosti namieta tiež jej návrh na vykonanie dokazovania výsluchom svedka (W. C.), ktorý bol odvolacím súdom zamietnutý. Takto vykonané dokazovanie odvolacím súdom podľa jej názoru nemožno považovať za náležité zistenie skutkového stavu vecí, pretože odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

4.3. Z týchto dôvodov žalovaná navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) zrušil rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu (č. l. 254) uvádza, že s dovolaním žalovanej nesúhlasí a

považuje ho za neprípustné. Žalobca má za to, že žiadna z dovolacích námietok uplatnených žalovanou, ani len nenaznačuje porušenie procesných práv žalovanej na spravodlivý proces, respektíve že by došlo k vade konania. Navrhuje preto, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné odmietol.

6. Na vyjadrenie sa k dovolaniu žalobcu reagovala žalovaná svojím vyjadrením z 8. apríla 2020 (č. l. 270), pričom zotrúva na svojej argumentácii vyjadrenej v dovolaní.

6.1. Na vyššie uvedené vyjadrenie žalovanej (č. l. 270) reagoval svojim ďalším vyjadrením z 3. novembra 2020 žalobca (č. l. 296), ktorý rovnako zotrúva na svojej predchádzajúcej argumentácii vyjadrenej vo vyjadrení k dovolaniu (č. l. 254).

7. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie, podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovanej treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

8. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

9. Žalovaná vyvodzuje prípustnosť dovolania konkrétne z ustanovení § 420 písm. e/ a f/ CSP.

I.

10. Podľa § 420 písm. e/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd.

11. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

12. Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v civilnom sporovom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 420 písm. e/ CSP. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Súdna prax je pritom jednotná v tom, že súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca.

12.1. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu upravuje ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“), podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

12.2. Ústavný súd opakovane judikoval, že za zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy je zásadne potrebné považovať toho, kto bol určený na prejednanie a rozhodnutie veci v súlade s rozvrhom práce súdu (napr. sp. zn. I. ÚS 52/97, II. ÚS 47/99, II. ÚS 118/02, III. ÚS 46/04, III. ÚS 46/2012, IV. ÚS 161/08). Ústavný súd pojem zákonného sudcu vykladá tak, že ním je sudca, ktorý bol pridelený na výkon funkcie na súd toho stupňa súdnej moci, ktorý je vecne a miestne príslušný rozhodnúť za

predpokladu, že podľa rozvrhu práce ide o sudcu oprávneného konať a rozhodnúť určitý druh súdnej agendy. Je nutné dodať, že tu nejde o rozvrh práce bez ďalšieho, ale rozvrh práce súladný so zákonom a nadzákonnými normami.

12.3. Okrem procesných pravidiel určovania príslušnosti súdov a ich obsadenia je teda súčasťou základného práva na zákonného sudcu aj zásada pridelovania súdnej agendy sudcom (splňajúcim uvedené predpoklady) a určenia zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelovania súdnej agendy a aby bol vylúčený pre rôzne dôvody a rozličné účely výber súdov a sudcov „ad hoc“. Ak teda sudca bude určený v rozpore s rozvrhom práce alebo síce v súlade s ním, ale na základe takého jeho pravidla (opatrenia), ktoré odporuje zákonu, právo na zákonného sudcu vyplývajúce z čl. 48 ods. 1 ústavy sa nerešpektuje a v takomto prípade treba súd považovať v zmysle § 420 písm. e/ CSP za nesprávne obsadený.

13. Dovolací súd preto v súvislosti s namietanou vadou (§ 420 písm. e/ CSP) skúmal, či vybraný senát (ne)bol v danej veci určený v súlade s rozvrhom práce a teda, či súd (ne)bol správne obsadený.

14. Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný kalendárny rok.

14.1. Podľa § 50 ods. 2 písm. a/ zákona o súdoch rozvrh práce obsahuje určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd.

14.2. Podľa § 51 ods. 1 zákona o súdoch ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Súdnym úradníkom sa pridelujú veci podľa rozvrhu práce tak, aby sa zabezpečilo ich rovnomerné zaťaženie a riadny chod súdu.

14.3. Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov.

15. Žalovaná konkrétne namieta nezákonné zloženie senátu odvolacieho súdu, má za to, že tento nebol zložený v súlade s rozvrhom práce odvolacieho súdu. Namietanú vadu konania v texte svojho dovolania bližšie nekonkretizuje.

16. Dovolací súd v zmysle tejto námietky poukazuje na „Návrh na preradenie veci do senátu 26CoPr“ zo dňa 28. januára 2019, vypracovaný sudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vánkovou, adresovaný predsedovi Krajského súdu v Trnave (č. l. 183). Návrh na preradenie veci bol zdôvodnený tým, že vec sp. zn. 24 CoPr 1/2019 bola nesprávne pridelená 24. januára 2019 do senátu 24CoPr na rozhodnutie o odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 4. októbra 2018 č. k. 8 Cpr 1/2016 - 120. Naposledy vo veci rozhodoval Krajský súd v Trnave uznesením z 27. februára 2018 sp. zn. 26 CoPr 5/2017 (č. l. 96), ktorým uznesením bol zrušený rozsudok Okresného súdu Galanta z 28. marca 2017 č. k. 8 Cpr 1/2016 - 60 a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V zmysle čl. 3 Všeobecných zásad a pravidiel zapisovania a pridelovania vecí platných na všetkých úsekoch Krajského súdu v Trnave pre rozvrh práce na rok 2019 veci zrušené odvolacím súdom a vrátené súdu prvej inštancie a znovu predložené na rozhodnutie o odvolaní o tom istom predmete rozhodovania budú zapísané do registra tomu odvolaciemu senátu (vrátane senátu ustanoveného ad hoc), ktorý vec zrušil pod novou spisovou značkou. Súvislosť s pôvodnou vecou sa vyznačí v poznámke. Vec sp. zn. 26 CoPr 5/2017 bola prejednaná a rozhodnutá v senáte 26CoPr v zložení Mgr. Jozef Mačej (predseda senátu), JUDr. Daniel Ilavský a Mgr. Michal Novotný (členovia senátu), ktorý senát v tomto zložení v súčasnosti v zmysle rozvrhu práce na rok 2019 naďalej existuje.

16.1. V dôsledku tohto návrhu vydal predseda Krajského súdu v Trnave „Pokyn“ z 29. januára 2019 č. p. Spr 5/19 - 3, ktorým pridelil prostredníctvom elektronickej podateľne na prejednanie a rozhodnutie senátu konajúcemu v občianskoprávných veciach „26 CoPr“, a to pod novou spisovou značkou (č. l. 184). Vo svojom odôvodnení konštatoval, že v danej veci ide o predloženie veci na rozhodnutie o tom istom predmete rozhodovania, ktorá už bola odvolacím súdom zrušená a vrátená súdu prvej inštancie (senát v zložení: Mgr. Jozef Mačej - predseda senátu, JUDr. Daniel Ilavský a Mgr. Michal Novotný -

členovia senátu); vec sp. zn. 24 CoPr 1/2019 sa prideľuje prostredníctvom elektronickej podateľne na prejednanie a rozhodnutie senátu 26 CoPr.

16.2. Senát 26 CoPr v zložení sudcov Mgr. Jozef Mačej - predseda senátu, JUDr. Daniel Ilavský a Mgr. Michal Novotný - členovia senátu (ďalej len „pôvodné zloženie senátu“) bol v čase vydania tohto „Pokynu“ v súlade s rozvrhom práce Krajského súdu v Trnave platného od 1. januára 2019 č. p. 1 SprR 3/2019 - ÚZ (zverejnenom na internetovej stránke Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky).

16.3. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom z 18. septembra 2019 (č. l. 196) okrem iného vyplýva, že predmetné pojednávanie sa konalo za prítomnosti sudcov pôvodného zloženia senátu; odvolací súd vyhlásil dokazovanie pred odvolacím súdom za skončené a odvolacie pojednávanie odročil za účelom vyhlásenia rozsudku na termín 16. októbra 2019.

16.4. Zo zápisnice o pojednávaní pred odvolacím súdom zo 16. októbra 2019 (č. l. 209) okrem iného vyplýva, že tu nastala zmena v pôvodnom zložení senátu a to namiesto člena senátu JUDr. Daniela Ilavského bola prítomná ako členka senátu Mgr. Katarína Arnouldová. Predmetom tohto pojednávania bolo vyhlásenie rozsudku vo veci, ktorý bol následne písomne vyhotovený (sp. zn. 26CoPr 1/2019 - 211) za totožného zloženia členov senátu v akom bol vyhlásený.

16.5. Z rozvrhu práce Krajského súdu v Trnave platného od 1. januára 2019 č. p. 1 SprR 3/2019 - ÚZ okrem iného vyplýva, že za členov senátu 26 CoPr zastupujú členovia senátov (okrem riadiaceho predsedu senátu) 11, 13, 24, 25, 10, 9 v poradí, v akom sú uvedení v rozvrhu práce každý najdlhšie na súvislé obdobie jedného mesiaca (str. 34 rozvrhu práce). Mgr. Katarína Arnouldová bola práve podľa znenia tohto rozvrhu práce (str. 30 rozvrhu práce) členkou senátu 11 ako prvého v poradí na zastupovanie členov senátu 26 (26 CoPr). Dôvodom tejto zmeny v sledovanom období bola práceneschopnosť pôvodného člena senátu JUDr. Daniela Ilavského, čo mal dovolací súd na svoju žiadosť preukázané potvrdením Osobného úradu Krajského súdu v Trnave z 10. júna 2021 č. Spr. 100/2021-Oú.

17. Dovolací súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že vybraný senát 26 CoPr bol aj za účasti náhradnej členky tohto senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej v danej veci určený v súlade s rozvrhom práce, t. j. odvolací súd bol pri rozhodovaní správne obsadený. Spôsob akým bola v danom prípade posudzovaná vec pridelená senátu 26 CoPr a v čase vyhlásenia rozsudku za účasti náhradnej členky senátu Mgr. Kataríny Arnouldovej nevybočuje z rámca rozvrhu práce Krajského súdu v Trnave platného v čase, kedy vec došla na súd (v čase rozhodovania vo veci vo vzťahu k náhradnému členovi senátu), resp. z rámca zákona o súdoch, tých ustanovení, ktoré sa týkajú spôsobu prideľovania vecí. Prípustnosť dovolania preto z § 420 písm. e/ CSP nevyplýva.

II.

18. Podľa § 420 písm. f/ CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (3 Cdo 41/2017, 3 Cdo 214/2017, 8 Cdo 5/2017, 8 Cdo 73/2017). Dovolací súd preto skúmal, či došlo k dovolateľmi namietanej procesnej vade.

19.1. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

19.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi

názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

19.3. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu vydaných do 30. júna 2016 tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mieriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku.

20. Prípustnosť dovolacieho dôvodu v zmysle § 420 písm. f/ CSP žalovaná namieta v súvislosti s tým, že odvolací súd rozhodol bez náležitého zistenia skutočného stavu, nevykonal ňou navrhnuté dôkazy, dôkazy vykonané v súdnom konaní nesprávne vyhodnotil. Dovolací súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu nedostatočné zistenie skutkového (skutočného) stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nezakladá vadu konania v zmysle § 420 písm. f/ CSP (1 Cdo 41/2017, 2 Cdo 232/2017, 3 Cdo 26/2017, 4 Cdo 56/2017, 5 Cdo 90/2017, 7 Cdo 11/2017, 8 Cdo 187/2017). Ústavný súd nedospel k záveru o ústavnoprávnej neudržateľnosti tohto názoru najvyššieho súdu (II. ÚS 465/2017).

21. Pokiaľ žalovaná v dovolaní namieta tiež tzv. „prekvapivosť súdneho rozhodnutia“ v spojitosti s § 382 CSP dovolací súd uvádza, že ustanovenie § 382 CSP sa vzťahuje na ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. V takomto prípade vzniká súdu povinnosť vyzvať strany, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Použitie tohto ustanovenia odvolacím súdom znamená, že nárok treba posúdiť alebo podľa celkom iného právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, alebo síce podľa toho istého právneho predpisu, ako ho posúdil súd prvej inštancie, ale podľa iného ustanovenia (iného paragrafu alebo iného odseku). Právnym predpisom (alebo aj zákonným ustanovením), ktorý pri doterajšom rozhodovaní nebol použitý, je právny predpis (zákonné ustanovenie), o ktorý výklad a použitie nežiadala v priebehu konania žiadna zo sporových strán. Druhou zákonnou podmienkou, ktorá musí byť splnená súčasne je, že toto iné zákonné ustanovenie je pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Ustanovenie právneho predpisu je pre vec rozhodujúce vtedy, ak odvolací súd mieni toto ustanovenie urobiť právnym základom pre rozhodnutie vo veci samej, t. j. je toho názoru, že skutkový stav zistený súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) alebo po doplnení dokazovania odvolacím súdom (§ 384 CSP) treba subsumovať pod určitú právnu normu alebo súbor právnych noriem. Za týchto podmienok môže odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť alebo zmeniť. (viď Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha: C. H. Beck, str. 1271).

21.1. Dovolací súd pri posudzovaní prípustnosti dovolania žalovanej (pri riešení otázky, či jej postupom odvolacieho súdu bola odňatá možnosť konať v zmysle § 420 písm. f/ CSP), vzal na zreteľ odlišné právne závery vyjadrené v rozhodnutiach súdov oboch inštancií v prejednávanom prípade.

21.2. Kým súd prvej inštancie rozhodol v prospech žalovanej, odvolací súd na odvolanie žalobcu vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí rozhodol v jej neprospech. Odvolací súd viazaný zisteným skutkovým stavom veci súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) zopakoval dokazovanie, keďže mal za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 384 ods. 1 CSP). Odvolací súd však pri hodnotení jednotlivých dôkazov (bod 2.1. až 2.4 tohto rozhodnutia) na posudzovaný prípad neaplikoval žiadne ustanovenie všeobecne záväzného právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité a bolo pre rozhodnutie veci rozhodujúce. Odvolací súd naopak dospel k svojim „novým“ právnym záverom na základe zopakovania už vykonaných dôkazov v základnom konaní, na pojednávaní konanom 18. septembra 2019 za prítomnosti strán konania (ich právnych zástupcov).

22. Z týchto dôvodov dospel dovolací súd k záveru, že dovolateľ nedôvodne namieta existenciu vady konania uvedenej v § 420 písm. f/ CSP.

III.

23. Podľa § 447 CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až § 435.

24. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

25. Najvyšší súd rozhodnutie o trovách dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.